

De més drets sense febles.
No més febles sense drets.
 Los drets individuals son imprescriptibles, ilegalsibles é inalienables. • Legislar la Libertat baix pretext de garantir-la, es cometre atentat contra ella. • La llibertat propia acaba allí ahont comença la llibertat ajena. Es licit, donchs, al individu fer tot lo que no perjudiqui á un altre. • La resignació que predican las religions no es més que la fórmula del engany ab que s'preté perpetuar la injusticia social en lo mon. • Las religions son caixas d'ahorros que viuen de lo estafal' admetre capital en la terre, assegurant pagar creusats intercessors al cel.

LA TRAMONTANA
 defensa 'ls principis liberals més avançats, sense recousans de cap man. • La TRAMONTANA es antireligiosa de totes las religions, porque totes son igualment dolentes y depressives para la dignitat y la inteligencia humana. • La TRAMONTANA en politica defensa sempre al més adelantat contra 'l més recolucionari, y sosté la necesidad d' una gran reforma social que transformi 'l modo de ser del productor, crey supeditat al capitalismo. • La TRAMONTANA no está aliada á cap partit, servint los intereses generals de la llibertat sens compromisos ni preocupacions de consolat.

PERIÓDICH POLÍTIKH VERMELL

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Espanya, 1 pesseta trimestre.—Estranjer, 2
Las inscripciones se pagan per adelantat

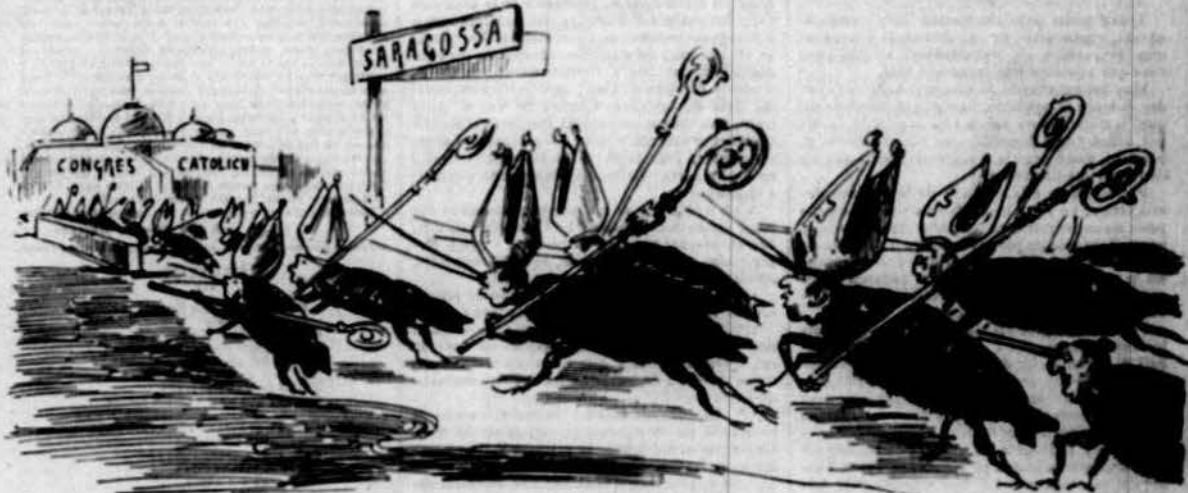
ADMINISTRACIÓ: carrer de Penant, 1, 1.º : BARCELONA
 Pela pagós s'admeten llibranças del Giro Milion, lletres de facil cobren y sellos de 15 céntims. No s'admeten llibranças especials de periódichs

PREUS DE VENTA
 Número solt, 5 céntims.—30 exemplars, 1 pta.
Surt á llum puntualment cada dies

MANIOBRAS

Del mercat de Calaf ben á la vora se prepara una guerra engrescadora.

Y á Saragossa van á dar batallas los partidaris de las antigallas.

ADVERTENCIA IMPORTANT

Tenint de tornar a pendre bunys termals lo director y administrador d' aquest periòdic per a previndre que no li tornin nous stachs del reuma que patí l'hivern passat, desde la sortida d'aquest número fins al dia 20 del corrent mes estarà tancada la Administració de La TRAMONTANA, pogueu-se, no obstant, tirar al busó nostre la correspondència o escriure per correu, o dirigir-se personalment a la impremta, about l'Administrador interí o algun redactor se farà compte de tot lo que siga pel periòdic.

SUSCRIPCIÓ

A favor de las victimas dels representants de las Tres Classes de Vapor, quin import es entregat setmanalment al Centre local de las Societats obreras de Manresa.

ÚLTIMA SETMANA

Pesetas

Table with 2 columns: Donor Name and Amount in Pesetas. Includes entries like J. C. de Matarró, J. C. de Matarró, J. C. de Matarró, etc.

Import de las vuyt setmanas passadas, entregat ja al Centre local de Manresa. 953.70
Suma de tot lo recaudat: pesetas: 1.114.65

Queda tancada aquesta suscripció.

LO CENTRE REPUBLICÀ

Quan molts polítics parlan dels interessos obrers, y prometen en sos discursos y programes fer justícia als treballadors, no fan altre cosa que cometre una injustícia més.

May los autoritaris de tova mena, desde l' poder o desde la oposició, han pogut compensar que ls treballadors tenen una aspiració racional, clara y ben definida, que pot criticarse, y, per tant, ésser negada o acceptada, pero que no deu ésser mitificada may.

Per no faltar a la tradició de la política democràtica, ve avuy lo Sr. Salmerón ab lo propòsit de constituir una cosició republicana, y necessitant soldats pers sa bandera s' dirigeix als treballadors, ben convenut que dels burgesos no n' trourà gran partit, ja que cadascú té sos compromisos particulars en relació de las convencions ó de sas conviccions.

Per a dirigir-se als treballadors fa com totos los republicans que l' han precedit en lo treball d' organització: desconfia d' aprensos descomians que ls obrers tenen aspiracions propies, no per exclusivisme de classe, sino per fonement científic y revolucionari, y s' presenta com un promotor, agitant, per tant, la legitimitat de sos principis y la lògica de sos propòsits, donant cada una gracia lo que ni tan solament té l' valor del reconeixement d' una miama part dels seus drets, y per aixó, com dihéim al principi, comet una injustícia més.

Traballi lo Sr. Salmerón tant com vulgui per la creació d' un partit que dongui a sa ilustre personalitat la categoria de jete que per sos excepcionals talents cregui correspondreli; no s' conformi, si aixís li plau a sa vanitat y a sa superbia, ab lo modest paper de sabi y de filòsof eminent, y aspiri a aquella importància política que en temps passats li valgueren lo títol de jefe del Estat; pero deixi tranquils als obrers seguir sa marxa revolucionaria, si no vol perdre l' temps miserablement sense arribar a la jefatura que ambicions, y encara més ab perill de perdre aquesta mateixa aureola científica que tothom li concedeix de bon grat, pera caure en lo concepte de polítich torpe y de sabi de relumbó.

Lo paper de protector que, respecte dels treballadors, s' atribueix lo Sr. Salmerón, es deshonros per aquells als qui vol beneficiar, per que ls coloca en una inferioritat oposada a la igualtat democràtica, y es també perjudicial a la democràcia, per que ve a demostrar que en lloch d' ésser lo govern del poble per lo poble, es una oligarquia burgesa en que l' únic be que pot esperarse es que, del predomini dels superiors, hi hagi qui, per una bondat excepcional s' interessi per la sort dels inferiors, com ho promet avuy lo Sr. Salmerón, ab perill de que demà ho olvidi y declari facciosos o piratas als que no pensin com ell.

Contra totas las mistificacions polítichs, lo proletariat se presenta com classe desheretada a reclamar sa part en lo patrimoni universal; tinguinho ben present los polítichs de tots los partits. No satisfan als treballadors los programes que en últim terme no serveixin més que pera consignar en una constitució drets impracticables per la perniciosa influencia del privilegi; lo que vol es la reforma social que de fet destrueix totas las desigualtats artificials que encara queden com resultat dels errors que serviren de fonament a las societats passadas.

Si hi ha entre l' privilegi homes que aixís ho comprenguin, vingan a confondre's ab los treballadors y aportin sos talents pera alavorir la causa de la justícia; pero si per lo contrari s' tracta de reclutar número pera servir d' esquetas a la ambició, vaji qui ho intenti en hora mala, que no ho podrà conseguir may.

RESQUICES DE LES VULURIES

Tot bon cristià de crecencies catòliques, apotòliques é romanceres té de treure forces de flaqueces en xix moment històric per alisar. A Deu ses potencies preguntin dongue bon acert als nostres dignes prelats que en la heroique ciutat saragossina estan rebent les divines flamerades del Sant Esperit que deixaràn traduhidetes en forma de disposicions preses pel Congrés catòlich que allí se celebre.

E com tot hom la sab que les questions socials son les mes peludes é reconegrades que vuy die amohinen als que tenen per perdre, e sabut com es per mar e per terre que tots los bens (en llane e sense) provenen de la gracie de Deu, los prelats d' Espanya que are remuguen a Saragosse entenen ab lo mateix Deu que ls ha fet per miñ del telefonet celestial de les exteres sabiduries que s' manifesten en los representants directes de Deu, especie divine imitació dels de las Tres Classes de Vapor de la terre, han cregut convenient resoldre est reconegradet probleme, y estan posant totes les seues set ciencies pera deixar a tot hom en general y en molte particularitat als obrers, ben contents e enganyadets.

A est noble fi y al no menys efícaç de salvar totes les ànimes, dispose lo Congrés catòlich, ben inspiradet per Deu en persona y per l' Esperit sant en... lo que sigue, aquestes sagrades, consagrades y reconegrades regles:

- 1. L' obrer que no tingue feyne se posará a resar lo santissim rosari, e quedarà ocupat.
2. Quan vingue gane als que no tinguen per menjar, obriegen ses boques en vers lo cel, e Deu proveurà que si moren famolenchs vagen de pet a disfrutar de les delicies eternes e divines.
3. Queden declarades primeres vertuts la paciencie en lo pobre e la caritat en lo rich. Carregante tothom de la primere y fent la segona als freres, capellans e demés empleats de divines enganyies, quede per una eternitat resolta la questió social que a tante gent encaparré.

4. Aquell que no s' conforme en eixes sanctes regles que se l' creme de viu en viu per heretic, e lo mon quedarà convertit en una bassete d' oli celestial e de carn humane soquerimada, tot a la glorie de Deu.

Devant tan divines ensenyances, ben be poden dir totes les criatures catòliques que qui no s' console es per que no li done la gane.

Viladrau Jo de Setembre 1890.

Apreciat Director: Desitjaria que inseríss en lo seu periòdic lo següent article:

Sabrà que en lo dit santuari de Sant Simeon hi ha un capellà molt sabatassat, ridícul y poca... cignona. Lo dia 18 de Setembre, o siga l' vuyt diumenye de dit mes, se fa una festa en dit santuari. Aquest dia va tenir lloc algun dona que m' mostrava; ell vengut a vi girarse y va dir:—Vamos, la deu ser alguna xafardera... Jo no sé si era ell lo xafarder y tafaner, per que crech que tant ho era ell com ella. Continuant la missa li va venir l' acudit a un de tocar la corneta, se girà depressa y diu a lo sagristà:—Ves allí fora y digas a aquell que no toqui més la corneta, o del contrari baixo del altar y el prech.—Al cap de una estona va anunciar las festes de la setmana. Després, continuant la missa, va tornar-la a interrompre y digué:—Lo capellà que confessa aquesta dona de la criatura es un burro...

En resumen, no varem sentir missa, puig no parlava llatí, sino un idioma qu' ell mateix se l' havia inventat, lo qual nos va fastidiar molt. En acabar la missa, lo qual no va servir de res, aquella dona de la criatura ho bagués fet d' altre mod, la dona se n' hauria anat. Seus afectuós, Dos Paçosos.

Alcover 5 Octubre de 1890.

Senyor Director: Amich sempre de la justícia, dech fer constar als llegidors d' aquest setmanari a l' aquells a qui més directament interessa, que l' Sr. D. Ramon Gasol, objecte de las censuras estampadas en la carta publicada ab igual firma que la present en lo número 476 de La TRAMONTANA, ha cregut de son deber reconeter y pagar los deutes contraets per lo seu pare, ja difunt.

Així era d' esperar, ja que portant a cap tal obra se alivia la penositissima situació de algunas families, y l' mentat Gasol se la digna del aplauso de tothom, que així reconexeran en ell al legitíim successor del seu pare. Sens més disposi de son servidor y amich, AHONT VAY.

Vilanova y Geltrú 7 Octubre 1890.

Molt senyor meu: Li participo que el dia 4 del present hoy enterat civillment lo qui en vida fou lo meu pare (Ramon Roselló y Roselló), y com sigui que emms actú desesperan als emmortes, lo idem major de Sant Antoni posá en lloch tot sos maquiavelisme per aconsejar la realització del mateix. Y al efecte, degut vintar al alcalde accidental Sr. Joseph A. Milá, per quant ditta autoritat, al anarhi jo mateix a posarli en coneixement que tindria lloch dit enterro civil, me posá la cortapisas de no permetre lo venedó de la Escola de noyas de nostra companya Mançá, ni pronunciar discursos ni llegir poesias en l' acte del sepeli. Devant de aquest acte autoritari no pogui menos de dir al Sr. Milá que estranyava molt que estés reservat a ell ser lo primer de declarar dominar pels capritxos del rector, pues tots sos antecessors permetien lo que ell tant absolutament prohibia; pero, vengit continuor dibentli, s' sigui al rector que s' iniciat tot lo que fassi, per que ab prendó ó sense prendó y ab discursos ó sense discursos, lo meu pare será enterat civillment, per que soch molt dur de pelar, y tots los traballs de sape dels clerichs se estrellieran devant mon radicalisme y vingudé la hora del enterro y, com si fossim gent maluada, nos ferem acompanyar de sos equívocs de autoritat, vulgo monedís, per fer cumplir las severas ordres de la autoritat, ó del rector, que es igual. La companya Mançá, que expósa havia escrit una poesia dedicada al meu pare, tingué que desistir devant sa arbitraria disposició.

Res més per avuy y disposi de son company de fatigas, RAMON ROSSELLÓ MESTRES.

PROFECIAS

En cert llibre vaig llegir, que poeta es alindem de profeta, puig diu que l' advenenir sol prevoure, y ab sos canis prediu cataclismes grans, per més que no l' vulguin creure.

Com que penso que un ram tinch (sens molèstia) de lo que n' diuben modestia) de poeta, aserit vinch ab cor noble, sens fe embuts, a profetisar al poble lo regnat de las virtuts.

¡Paré donchs atención
criatures!
y las vstras deaventuras
trobarán consociació.
Fant poesias
ab molt such,
sens plorar com Jeremias
penso ser un abacuc (1).

—
Crideré sens parar:
ja la hora
gent pobre y treballadora,
se acosta de descansar
sens fatiga
obriu l'ull,
perque es jur, que la que son rics
se n'han de veure un embull!

—
Prompte confosus veuréu
als ingrats,
que os porten tan enganysa
y os tenen a sota peu.
La justicia
será igual
per tothom, y la codicia
será un acte criminal.

—
De notaris y advocats
per remey
ni un ne veuréu, sent la ley
patrimoni dels honests,
policians
y butlins
serán fantasmas, sols bons
pera fer dormir als nins.

—
La politica será
refugió
per remoblar la nació,
si llustant sens paré,
no com es
una ganga,
per prosseguir al burga
y al poble delli taranga (2).

—
Cap mantéu ni cap sotana
trobaréu,
puig esquilada veuréu
de tots los castells la llana.
La oració
del treball
acrá sempre la mitió,
¡pim y pim! ¡repica, mall!

—
Será, en fi, una besca d'oli
aquest mon,
sense que ningú en lo front
porti esmergas, ni tremoli;
per may més,
la malda
tindrà assent en lo regnat
del amor y del progrés.

—
D'aquest modo predicant
ab bon zel,
treuréu dels nins la fel
y al pobre poble elstant,
fent poesias
en tot lloch
sens plorar com Jeremias
stirá el sagre foch (3).

P.º DE LA LAVA

(1) Profetas que brogren mail a favor del poble.
(2) Botzera de such y seba, fets ab botell de bé.
(3) La foch de la Revolució social.

Com ja han vist nostres llegidors, en aquest número tanquem la subscripció oberta en nostre periódich pera afavorir las victimas que feren los representants de la Federació de las Tres Clases de Vapor en la conca del Llobregat quan per culpa d'ells se perdé una huelga en que tota la classe obrera de Catalunya y molta part de fora d'ella estava interessada y entusiasmada en sostenir.

La cantidad recullida de nosaltres en nou setmanas ha sigut la de mil cent catorze pesetas y xexanta cinc céntims, suma més que regular atenció que tota ha sortit de treballadors que tenien de treure'sho de la boca pera donarho al company encara més necessitat. A la vegada també ha sigut lo resultat d'aquesta subscripció una protesta contra aquella part de representants que s' mantenen de la subor dels obrers a cambi d' entregarlos lligats de braços a burgesos y autoritats y fer servir sos fondos pera pagar agressions contra obrers com lo director de La TRAMONTANA, a qui no podrán may mirar cara a cara ls tramposos polissions, perque ta conducta es un mirall que s' enlluberna.

Si en materia de certas conveniencias capiguessin los escarments, hora fora de que aquestos representants empenguessin altre camí aprofitant alguns elements bons que pot haverhi encara entre ells y treyentse de demunt

los miserables agressors de socialistas y vilsservidors d' autoritats y burgesos. Mes aixó ho creyém ja tan impossible com demanar a La Campana de Gracia que confessi que van embarcar de mala manera ls vaporosos al donarhi entenció d' obrir una suscripció a favor d' ells y demanant una humilant caritat, que, naturalment, havis de donar un tan ridícul com desastrós resultat, perque ja avuy la classe obrera sab y coneix lo que li convé molt més de lo que convidria als representants que sols confían en la ignorancia de sos representats, y als burgesos que fingint protecció al obrer sols tractan d' adormirlo pera que no reclami tots sos drets.

En tant la situació de Manresa ha millorat, y el progrés va sentse a despit d' explotadors y arrossayres de tota mena.

¡Avant sempre!

EP

Lo senyor Sagasta está cada dia més perdent las agallas contra sos competidors los de las conservas.

Y es que aquells ardors bélichs del primer moment de deixar la cassola no foren més que pera enganyar al crédul poble.

Y anarsel repartint tranquilament en forma del torn pacífich del poder.

EP

La Junta Central del Cens va reunirte y fent com qui la alguna cosa.

D' ella aviat podrém dir, com dels Deus del Olimpo:

Reunidos á la una
en sesión anormal,
los dioses no hicieron nada
ni se acordó cosa alguna.

EP

Deis assumptos tan escandalosos de La Pinya y del Asilo Naval, se diu si donarán per resultat portar als tribunals al periódich que denuncia tals fets.

¡Aixís m' agrada. Y luego que 's fuselli a sos redactors y que 's clavi a presiri als que 'l lleixen, y viva la justicia!

Perque fins que 'l poble se la fassi ell matix...

EP

Peita irregularitat la que ha sortit dintre del Ajuntament de la vila del ot.

L' any passat va comprarse quinena a compte de la corporació municipal madrilenya, y tant a trenta duros lo kilo de la classe més superior, lo municipal va pagarla ¡a cinchcents duros! es a dir, a quatrecents setanta duros més de son valor cada kilo.

Y no obstant, ja veurán com ningú va a presiri per tal robo. Aixó 's deixa pel tooto que roba a la menuda.

Lo del Ajuntament de Madrid no es més que una irregularitat.

EP

En lo Congrès católic de Saragossa s' han vist las primeras probas de mansuetud encanyantse las unglas mestissas y nocedalsins.

Y fins se té esperansa de que logrin convenes una ab altres... a trompadas.

Per nosaltres... amen.

EP

S' ha promulgat una ley que condemna a deu anys de presiri a tot funcionari públich que admeti regalos ó diners pel desempeñy de las funciones de son càrrech.

¡Qué diuhem! que 's presiris d' Espanya van a resultar insuficient! Pero si aquesta ley se ha promulgat... als Estats Units!

¡Y donchs qué s' pensavan!
Y consti, per aixó, que si aquí cumplisse una tal ley tindrian d' aixamplarse 's presiris, si als Estats Units se fes lo mateix també 's tindrian d' augmentar las penitenciaris.

Que respecte a embolichs, per tot arréu hi han patriotas.

EP

A Portugal fa prop de quinze dias que no poden formar ministeri, perque no troban qui vulga ser ministre.

¡Ditxosos portuguesos!
¡Y no podrian venir a Espanya a buscarne uns quants!

Precisament aquí tot va de mal a pitjor per las incapables fornadas que tenim de pretendents a ministres.

EP

Després de molt temps de no atrevirse a dirnos res, a pesar de nostres atachs, res lo que li

CONVÉ 'L CALLAR, El Obrero s' atrevi la setmana passada a anomenar tímidament nostre periódich entre altres, aixís, com volent lo fer passar per enemich de la classe obrera.

Mira, mocós, ja sab que quan nosaltres al-sém la vista te toca abaixarla y fugir, si no vols que publiquem los noms de tos dos miserables presidents que, junts ab tres donas y una que no hi fou a temps y algun company de la sacrets ¡(recórdat que llavors encara hi havia d' l' Antúnez de gobernador a Barcelona!) agrediren valientment al director d' aquest periódich estant malalt.

¡Que 's pensas, bruticias de Obrero, que perque no havém donat tots aquestos noms a la justicia renunciem a tirar-la a la cara públicament y sempre que convinga! Ca, bestioleta inmunda, ca! lo perdó sols l' havém concedit als miserables agressors per devant de la justicia: per devant de la classe obrera, no. ¡Y sab per qué? Perque nosaltres doném tota la importancia a las idees y cap a las personas; y com que de que 's tribunals condemnessin als tres presidents, a algun altre infelís y a las tres donas no hi guanyarian nosstras idees, puig sols fora una satisfacció personal, per aixó no os denunciém. Pero, en cambi, de que os coneixien los treballadors si que no 'ns ne podém estar, perque aixó se be a las idees d' emancipació social y neseja bruticia d' entre la classe obrera. ¡Andé entencim, representants agressors, a quinas conveniencias supeditem nostra conducta!

Mes... ara me n' adono, dispenséume. Perdis el temps il·lustricament.

Que aixís com la mel no s' ha fet per la boca del ase, tampoch de las idees que implican noblesa de sentiments podém entendren res vosaltres.

Pienso el ladrón
que todos son de su condición.

EP

Un gobernador que mana agafar a un jutje y un jutje que mana agafar al gobernador, perque no podian entendren sobre las formalitats legals pera operar un registre domiciliari perseguint lo matute, y que després de verificat lo registre resultá que 's tractava d' una denuncia falsa, es un espectáculo que fa plorar de riure ó que fa explotar de fístich.

No es possible viure sotmés a un encadenament d' arbitrariats tan gran com lo que suposa 'l fet ocorregut a Madrid, ó s' ha de convenir que Espanya es un agregat de beneyts, bons pers deixarse pelar per homes que abusen de la autoritat.

Y no hi ha terme mitj possible: ó posém punt final a tals poders polítics, ó esperém que nos conquisti Portugal, Marruecos ó la Vall d' Andorra.

EP

Lo dia 15 d' aquest mes, ó sia 'l dimecres de la setmana entrant, se comensará a matar tocinos a Barcelona.

Desde aquell dia que 's guardi d' anar pel carrer cap frate.

Es tan facil confundrel ab sos casi semblants...

EP

Més ó menos a la xita, alguns periódichs de Madrid parlan de si 'l rey petit Alfons XIII está malalt de tal ó qual malaltia.

Ja ho veig, com avuy manan aquells mateixos que 'l dia abans de morir Alfons XII deyan que «seguis sens novetat en sa molt important salut», per més que oblidem no s' puga creure en tals rumors, ¿qui pot impedir que corri la bola?

Per aixó, de tot plegat, més tonto qui s' hi encaparrí.

EP

A Madrid va començar a publicar-se un periódich ab lo titol de La Barricada.

—¡Barricadas a mi! deuria dirse 'l gubern; ¡bons estém pera permetre un tal!

Y a las dues horas d' haver vist la llum pública La Barricada, ja 'l gubern l' havia atacat y press ab tal impetu en forma de denuncia, que 'l director y tots los redactors del periódich ja estavan fets presoners a la modelo y en disposició de ser passats per las armas.

¡Pero qui doné entencim als novells periódichs de fer barricadas... de paper!

Alló no fou barricada; fou buccicada.

EP

La Anarquía de Madrid, El Obrero de Ferrol, El Clamor de Castelló, La Región Cata-

lana de Barcelona y altres que no recordem, han sigut també *barricadejats* pels respectius fiscals de la S. M.

Y ara ningú ningú que *disfrutem* d'una gran llibertat d'imprensa.

Ja ho crech! Com que tots los periodistes avançats tenim tan garantit lo *dret a la premsa*, que fins sense voluntat nos obligan a exercirlo.

Dos pobles de la Manxa han emprés als pretendents a diputat per son districte y 's han dit que votaran a aquell que primer disposi 5,000 duros al Ajuntament pera emplearlos en vias de comunicació.

Aquests pobles dirán: del mal lo menos. Y ja que 'l diputat luego 'ns explotará, ara feulo esquitjar a n' ell.

Vetajú un modo de vendres lo vot que casi m' es simpatic.

Havém rebut un exemplar del Programa de assignaturas pera 'ls exámens de la escola laica de Guisona, que es un treball que honra al professor d' aquella escola y al grupo de lliberals que la sosté.

També fa poch rebem del programa dels exámens de la escola laica de Olesa, brillantment sostinguda pel Centre Democràtic de dita vila, no menos notable que l' anterior.

Com la ensenyansa laica es la que té d' acabar ab las farsas y 'ls fanatismes religiosos, no cal dir quant nos alegran los avensos que acusen aquestes dues escolars, per los quals felicitem a sos professors y als que los sostenen.

Sabém que, desesperats ja 's representants vaporosos de veure com los fuig l' arrós, s' han proposat intentar un darrer esforç concertant altres agressions a traició contra nostre Director que tant los ha esgarrat la cria, y contra altres varios companys, entre ells Parés, secretari de La Verdad, societat del vapor de San Martí, separada ja de temps dels polissons vergonyans, Abayá, secretari de la Societat de Tintorers de Barcelona; Espi, teixidor; Esteve, etc., etc.

Lo que senen de procurar aquestos gallinas ab pretensions de pinxo es no potarse a tret de escupinada dels que pretenen agredir traydorament, porque es fácil que cara a cara se 's hi canti

No me mates, no me mates
ajáame vivir en paz—
que si acabem la paciència
lo cap no perillará.

Segons diu un diari catlí que havém tingut la debilitat de llegir, lo famós ídol de Lourdes ha fet un nou miracle.

Tots la forsa mística sustentada pel pressupost del cult y clero de la república francesa no ha pogut més que fer lliensar las crosas a una tollida de guardaropis.

En bona fe que es un resultat bastant magre si 's té en compte los milions que costa.

Lo bisbe de Barcelona ha volgut acreditar en lo Congrès católic de Saragossa que viu a costa d' una diócesis o comarca treballadora abont a' agita la qüestió social.

Cumpliments inútils: ni la sociologia adelantará un pas ab la intervenció episcopal, ni 'ls treballadors catalans hem de deixar de veure en lo bisbe un que sense treballar se menja una bona part de lo que produhim.

Abans de constituhirse lo Congrès católic de Saragossa ha tret nas una desventurança grave entre nocedallins y carlistas, quedant aquests amos de la cosa y per tant monopolisadors de la influencia congressista.

Sempre han de mostrar aquesta gent sos instincts bèlichs; fins quan jugan a fer la pau.

Lo Consell Local de Sens, carrer d' Alcoles, ha inaugurat sas vetlladas haventse ja celebrat dues en las que hi han pres part varios companys de Barcelona.

Recomandem a tots los obrers que desitjan sa emancipació la assistència a ellas, y el mateix temps anunciém que la tercera se celebrará lo 18 del corrent y consecutivament cada quinze dies.

De Puigreig se 'ns queixan varios treballadors per la conducta que ab ells segueix lo ma-

jordom ó representant de la fàbrica Pons, Joseph Gras.

Los abusos d' aquesta gent es lo nostre pa de cada dia. Procurin los obrers esar fermament associats sense representants que fassin la causa dels burgesos, entenguinse luego ab tots los demés treballadors pera practicar la solidaritat, y quan vinga una ocasió obrin enérgicament y en conseqüència als maltractes abans rebuts.

Es l' únich remey que 's pot oposar a aquestos mals.

La societat de Lampisteria, Llauneria y Llauneria El Progreso nos demana fem públich que 'l próxim diumenie, 12 del corrent, se reunirá en Assembla ordinaria en son local social, carrer de la Aurora, n.º 12, pis primer, a las deu del matí.

Queda complacuda dita Societat obrera.

Teatre Russa. — *Lo Castell y la Mastia*, drama en tres actes del llibretista poeta D. J. Roure. — L' argument de la obra no es de aquells que interessan vivament. En algunas escenas se hi nota algo que captiva per un moment, alguns pensaments que valen; mes en altres se val de coses rebuocadas. En lo desempenyo de la obra sobresortiren lo Sr. Martí, Borrás y Moragas. L' autor y actors foren aplaudits. La decoració del tercer acte, pintada per lo Sr. Urquidía, es de bonich efecte.

Teatre des Tivoli. — *Lo Gran Magdó* es si més ni menos que una obra pera fluhir trajo, strés, decoracions, etc.; tot menos artistes, porque lo desempenyo no passa de regular.

Teatre Principal. — La Sra. Duse ja ha recullit en nostra terra honra y profit, que equivál a dir aplausos y diners. Se 'n van, si, mes sempre recordarán las efusions que li ha tributat el públich, que ha sepigit apreciar son mèrit artístich.

Y prou per avuy, porque en la próxima ja no parlarem d' artistes italians; ja tot será espanyol.

Una noticia. Las modernas comedias del teatre francès, que ab tanta splandor han representat emmisions, las recordem reproduhidas en lo teatre Novatista.

Laopola G.

CONTRIBUCIÓ DE SANCHI

Son los fills pera las mares
unas joyas de gran preu,
que de segar no darían
per molto diners.

En cambi arriban las quintas,
y 'l reaccionari govern
sense ablandir lo las lágrimas
va y los hi pren.

J. ESPUNYA RIBOT

En Blay Apagallums, católic rabios de Sant Just Desvern que cuyda de la bacina de las ánimas y de recullir lo calé de las cadiras de cala missa en aquella població, acaba de ferne una com un cove pera probar sa mansuetut y son amor al próxim.

S' estava l' altra dia al Café del Colomá, y a un nen y una nena que jugant los caygué una peasa de deu céntims, al ajupirse pera cullirlos tingué 'l mal gust de tirarlos un got d' aygua mullantos a son dos, y al queixarse la mare de las criaturas per tal acció, tingué la encara més poca latxa de tirar altre got d' aygua a la cara de la dona, sofocantia de mala manera.

¡Pero no sigal tarambana, senyor Apagallums! ¡No coneix que 'l pare de las criaturas pot donaril un que sentir per poch que s' hi pensi, y que lo que vosté feu está mal fet!

¡Ay sant cristia, y que sabatassa que Deu l' ha fet!

A Sevilla s' está organisant una gran corrida de toros a fi d' arbitrar recursos pel cult del Sant Cristó del Sienti.

¡Ole, tu mare! ¡Viva la sangre torera!

Y dispensin los crits.

La tauromaquia salvant lo cult d' un Sant Cristó no pot per menos d' entusiasmarne.

¡Ves ara qui nega que 'l toreig y la reiligió son dos arts germans!

Lo ructor de Ginestara volia fer un negoci rodó casant a dos joves que resultaren algo parents, y lo que 'ha fet es pendre una enrablada de tres mil canones.

Demans de primer '58 duros, y després 42 l' últim pel casori, y veient lo nuvi que de res li servia l' anar a trobar lo vic-arrib general de Tortosa, decidí servirse del matrimoni civil net y pelat, que li sortia bon tros més barato.

Y 's feu lo casament pel civil assistint hi numerós acompanyament y una música que tocó l' himne de Riego, que al sotana major del poble li degué semblar lo *Trágala*.

No tinguessin tanta afició a las creus... de las monedas, y no os ne passarian tantas.

Un feligrés de Terrasa se 'm queixa de que a la rectoria de dita ciutat li fessin pagar sis rals d' un certificant que a Vich no més n' hi feyan pagar quatre.

¡Uy que mira prim lo tal feligrés! Aixó será que a Terrasa tindrán més gastos que a Vich, ó be que no hi han tantas gangas, y s' han de approfitar quan passen!

Hi ha sota tot lo católic un ánima inquisitorial que 's manifesta en las ocasions oportunas.

En lo colegi militar d' Aranjuez va anar a combregar un colegial, y haventli quedat engranxada la hostia als llavis, la pitjá ab la gorra pera ferla passar.

Notat lo fet per lo capellá, ho xerrá als professors, y aquests condemnaren al alumno a la expulsió y a ser cremada la gorra.

No pogueren fer més: si aixó succeix en aquells temps católics per excelencia, expulsan la gorra y cremen al colegial.

No poden ferhi més aquests malalts de la fe: tiran a estúpids inquisidors més que un matxo guit no tira cossas.

EPIGRAMAS

Quatre pillets de cap d' ala
voltejaván a un pagó,
perque fentli 's una la pala
li pregunté l' altre 'l diné;
ho compren el tot plegat
ab tot y ser molt llobero,
y diu—Lo primer qu' agerro
me 'l menjo, qu' estic cremat.

A un edlebre rellotjer
deya un dia una senyora:
—May trin lo rellotje a l' hora,
e' stressa y no sé qu' fer,
la senyora del ministre
se 'l seia que li ve molt just.
—Donchs assentia, que ab molt guit
jo li tocaré 'l registre.

ROCH NARRET.

ROMBO

Sustituir los punts de manera que llegit vertical y horizontalment, donqui lo següent resultat: 1.º Reyta, Consonant; 2.º En los barcos; 3.º En molins joyas n' hi ha; 4.º Puñle catalá; 5.º Los besos no tenen; 6.º Animal; 7.º Vocal.

R. O. LÓPEZ

GEROGLIFICH

—
KRIJITI +
LLIHEPNSAD
OROR
K. NUYAR DEL K. STELL

SOLUCIÓ:

À LAS CARMENAS DEL VÉRBOS PARROT:
LADROZOS SUERBOS: — PENCADIR, CAPDERS, CORDAS, PER-
VER, RODE, OCA, DO, S.
TARROSA-CLONCAR: — LOS DIAMANTES DE LA CORONA.

Te: «La Asombrosa» Bando de la Universidad, ó Burocracia

EN PREPARACIÓ
ALMANACH DE LA TRAMONTANA